

ನಾಲ್ಕು ಸು ಬುದ್ಧಿವಂತರು

ಒದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಿತ್ರರಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಸರು ರಾಮ, ಶ್ಯಾಮ, ಸೋಮ ಮತ್ತು ಭಾಮ. ಆ ನಾಲ್ಕು ಜನರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಮೂವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಭಾಮ ಸ್ವಲ್ಪ ದಡ್ಡ. ಒಂದು ದಿನ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದಾಗ ರಾಮ ಹೇಳಿದ, 'ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತಾಗಿದೆ. ಈ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಆಗ ಎಲ್ಲ ಮಿತ್ರರು 'ಹೌದು... ಹೌದು...' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಶಾಮನು 'ಈ ಭಾಮ ಬೇಡ. ಇವನಿಗೆ ಯಾವ ವಿದ್ಯೆಯೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವನು ಈ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೇ ಇರಲಿ' ಎಂದನು. ಆದರೆ ಈ ಮುಗ್ಧ ಭಾಮ 'ಬೇಡ, ಬೇಡ, ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಇದ್ದವನು, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಬಂದು ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದನು.

ಎಲ್ಲರೂ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕಾಡಿನ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹೊರಟರು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋದ ನಂತರ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮೂಳೆಗಳು ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅವರಲ್ಲಿಯೇ ಚರ್ಚೆ ಶುರುವಾಯಿತು. ದಡ್ಡನಾದ ಭಾಮನು 'ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಿಂಹದ ಮೂಳೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ' ಎಂದನು. ಆಗ ಶ್ಯಾಮನು 'ನನಗೆ ಬರುವ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಈ ಮೂಳೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜೋಡಿಸಿ ಸರಿಯಾದ ಅಸ್ತಿ ಪಂಜರವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಂಸವನ್ನು ತುಂಬಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದನು. ಮೂಳೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸಿದಾಗ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯ ಆಕಾರ ಬಂದಿತು, ನಂತರ ಇನ್ನೊಂದು ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸಿದಾಗ ಮಾಂಸ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಸಿಂಹದ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಆಗ ಭಾಮನು 'ನೋಡಿ ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವಾ ಸಿಂಹದ ಮೂಳೆಗಳು' ಎಂದಾಗ, 'ನೀನು ಬರಿ ಮೂಳೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಿಂಹ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಅದರ ನಿಜ ರೂಪವನ್ನೇ ಬರಿಸಿದೆ' ಎಂದು ಜಂಬು ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊಂಡನು. ಆಗ ಶ್ಯಾಮ ಮತ್ತು ಸೋಮ 'ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೆ ಜೀವವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ' ಎಂದರು. ಆಗ ಭಾಮ 'ಬೇಡ, ಬೇಡ, ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯೆಯಿದೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರದರ್ಶನ ಇಲ್ಲಿ ಬೇಡ, ಅಪಾಯವಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮರ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತನು. ಆಗ ಗೆಳೆಯರು ನಗುತ್ತಾ 'ಇವನಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಧೈರ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದರು.

ಶ್ಯಾಮ ಮತ್ತು ಸೋಮ ಜೀವದಾನ (ಮೃತ್ಯುಂಜಯ) ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಜೀವ ಬಂದು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ ಗರ್ಜಿಸಿತು. ಮೂರು ಜನ ಮಿತ್ರರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಜೀವಂತ ಸಿಂಹವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಮರದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಭಾಮನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ 'ಲೋ ಹೆದರು ಪುಕ್ಕ, ನೋಡಿದೆಯಾ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಭಾವ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹಸಿದಿದ್ದ ಸಿಂಹ ಮೂವರ ಮೇಲೆಗಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪರಶೆ ಕಚ್ಚಿ ತಿಂದು ಕಾಡಿನ ಕಡೆ ತನ್ನ ದಾರಿ ಬೆಳೆಸಿತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಭಾಮನಿಗೆ ದುಃಖವಾಯಿತು. 'ನಾನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ, ಈ ಮೂವರೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರದರ್ಶನದಿಂದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ತೆತ್ತರು. ಸಮಯಕ್ಕೂದಗದ ಬುದ್ಧಿ ಎಷ್ಟು ಇದ್ದರೇನು ಪ್ರಯೋಜನ. ಇನ್ನು ಇಂತಹ ಸ್ನೇಹಿತರು ನನಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ?' ಎಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾ ಭಾಮ ಊರ ದಾರಿ ಹಿಡಿದನು.

ನೋಡಿದಿರಾ ಮಕ್ಕಳೆ, ನೀವು ಎಷ್ಟೇ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಪಂಡಿತರಾಗಿದ್ದರೂ ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇರಬೇಕು.

ಸಂಗ್ರಹ: ವೀಣಾಶಂಕರ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ರಾಮಣನ

ಕೊಡಲಿ ಹಿಡಿದ ರಾಮಣ್ಣ
ವನಕೆ ಅವನದು ಹೆಸರಣ್ಣ
ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮಾರಿ ಬದುಕಿದ್ದ
ಸತ್ಯಕೆ ಹೆಸರು ತಂದಿದ್ದ

ಧೋ ಧೋ ಮಳೆಯು ಸುರಿದಿತ್ತು
ಕಾಡಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಸರಿತ್ತು
ಕಟ್ಟಿಗೆ ತರಲು ಹೋಗಿದ್ದ
ಮರವನು ಏರಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ

ಬರ ಬರ ಟೊಂಗೆಯ ಸವರಿದ್ದ
ಗಿಡವನು ಬೋಳು ಮಾಡಿದ್ದ
ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕೈ ಜಾರಿತ್ತು
ನೀರಲಿ ಕೊಡಲಿ ಮುಳಗಿತ್ತು

ನೀರಲಿ ಬಿದ್ದ ಕೊಡಲಿಯನು
ತೆಗೆವರು ಯಾರು? ಮುಂದೇನು?
ದುಗಡದಿ ಕುಳಿತ ರಾಮಣ್ಣ
ದೇವರ ನೆನೆಸಿದ ಹೇಣ್ಣ

ದೇವತೆ ನಿಂತಳು ನೀರಲ್ಲಿ
ಏತಕೆ ನೀರು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ
ಮುಳುಗಿದ ಕೊಡಲಿ ಕೇಳಿದ್ದ
ಈಜಲು ಬಾರದು ಎಂದಿದ್ದ

